

SPEDERNE PIGE

INDHOLD

Brev fra Fællesrådet	18
Fødselsdagshilsen til Hds. Majestæt Dronningen	19
Brandmandsmærket	20
2. del af patruljekonkurrencen	21
Min hund, Joy	22
Musik-Musik-Musik	24
Korsstingsserien	26
Facitliste til fødselsdagsspil	27
Må vi præsentere Jytta Rex	27
Indlagt i bladet: Spejderprøverne	

EN BØN OM HJÆLP

Gennem Pigespejdernes Verdenskontor er der kommet en indtrængende bøn om hjælp til de ungarske flygtninge i lejrene i Østrig. Brevet fortæller, at ganske vist kom der megen hjælp og støtte til disse hårdt ramte mennesker kort efter Ungarns tragedie sidste efterår, men lagrene er nu udtømt, og man mangler så at sige alt! Samtidig er interessen og anstrengelserne for at hjælpe ophørt! Brevet henvender sig til pigespejdere i hele verden og opfordrer os til at vise at *spejderne hjælper, så længe der er behov for hjælp — og ikke blot så længe der er interesse!*

Pigespejdernes Fællesråd drøftede henvendelsen ved sit møde den 31. januar, og man var enige om, at denne henvendelse kunne vi danske ikke sidde overhørig. Vi giver nu opgaven videre til pigespejderpatruljer, blåmejs- og grønsmutteflokkene i hele landet. Vi er ialt ca. 40.000, og hvis vi alle vil tage et lille nap for denne sag, kan det komme til at betyde megen hjælp og opmuntring. Den opgave, vi giver til patruljen går ud på følgende:

Vælg blandt fire kategorier: *babies, drenge, piger og vordende mødre*. Vælger I en dreng eller en pige, tænk da på en bestemt aldersklasse.

Køb en stor plasticpose og anbring i den ting, som I regner med vil blive til hjælp og glæde for modtageren.

Den vordende mor vil især blive glad for strikkepinde og strikkegarn, stofrester, sytråd, elastik, synåle, sikkerhedsnåle, håndklæde, stofrester, sæbe, babypudder, vaskeklud o. s. v.

Drenge og piger — ja, dér behøver I blot at tænke på, hvad enhver dansk dreng eller pige ville ønske sig, hvis det var småt med *alting*, tøj, undertøj, nattoj, håndklæde, sæbe, — det behøver jeg slet ikke at remse op, I kan selv finde frem til gode og pæne ting. Tænk også på lidt „pynt“, til piger f. eks. spænder, hårsøjler, et lille smykke o. s. v., til drenge måske en butterfly, en livrem eller lignende. Læg også et lille stykke legetøj i posen! En pakke rosiner eller anden tørret frugt vil sikkert også gøre lykke!

Babies trænger til bleer, trøjer, undertøj, vaskeklud, håndklæde, sæbe, sparebukser o. s. v. — Husk, den havde jo ingenting med, da den gjorde sin entré i denne verden, og dens mor kan ikke gå i butikker og købe ind til den! Hun vil forresten sikkert også blive glad for strikkegarn og -pinde, sikkerhedsnåle, sysager, elastik o. s. v.

Det bliver en overkommelig opgave, ikke? Patruljen må naturligvis gerne sende flere poser (jeres fører har adressen, de skal sendes til) — men husk nu, at selvom små

piger og babies er så søde og nemme at finde på noget til, så trænger både små og store *drenge* også til en gave!

Når jeres pose er færdig, skriver I udenpå, hvem den er beregnet til, f. eks. en dreng på 10 år — Måske lægger I også en lille hilsen med patruljens navn og adresse i. Det må nok skrives på tysk eller engelsk. —

Tag denne opgave på programmet lige så snart I ses igen i patruljen og find ud af, hvordan I bedst og *hurtigst* kan løse den. Måske har I selv lidt lomme penge at afse, eller I kan måske tjene nogen på den ene eller anden måde. Vis også *far og mor* denne artikel — mor vil måske endda være med til at strikke noget pænt til patruljens pose?

Vi regner med, at *alle* tager fat! God arbejdslyst!

Pigespejdernes Fællesråd

I kan undre jer over det billede, der bringes som illustration til Fællesrådets bøn om hurtig hjælp til ungarske flygtninge. Men det kom med samme post som opråbet, og det syntes jeg var et mærkeligt tilfælde. Johs. Rasmussen, som sendte det, er redaktør af F. D. F.'s førerblad, og han har i et halvt år været leder af de skandinaviske kirkers flygtningehjem i Wien. En dag fik han dette billede, som er taget fra den store internationale pigespejderlejr, Pax Ting, som afholdtes i Ungarn få måneder, før verdenskrig nr. 2 brød ud. Den unge mand, som kom med billedet, havde fået det fra sin far, der havde været en flittig gæst i den danske lejr, og billedet havde han haft med sig under sin flugt. Som en særlig gunstbevisning gav han det til Johs. Rasmussen, som venligt har sendt det videre til os. Den unge mand er nu på vej til Venezuela, hvor han skal bygge sin fremtid op. Det er en historie om trofasthed imod et minde — og derfor synes jeg, billedet skal med — netop her!

Red.

Dronningen

A black and white photograph of a group of young women, likely members of a school organization, standing on a set of stairs. They are all wearing dark, uniform-like dresses or skirts with matching jackets or sweaters, and some are wearing hats. One woman in the foreground, on the right side of the stairs, is holding a large flag. The flag has a dark field with a light-colored cross or emblem in the center. Another smaller flag is visible behind her. The word "Dronningen" is written in a cursive font in the upper left corner of the image.

Hvem mon de venter på —
pigerne med de hvide
handsker,
med fanen,
og ansigtet lagt i
alvorlige folder?
Hvem mon de blæser for,
spejderne
med de blanke horn,
de store hatte
og tambourmajoren
i spidsen?

De hilser på den første
blandt spejdere,
Dronningen, som har
fødselsdag!

*I fineste galla
og med honnørmarch
ønsker de protektricen
til lykke!*

*De bringer som gaver
deres gode vilje
til sammenhold,
deres ungdoms kræfter,
og deres kærlighed
til Danmark,
fædrelandet.*

Ved du, hvad du skal gøre, når det brænder?

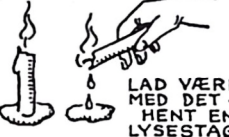
HER ER ET PAR TING, DU
GØR KLOGT I AT SKRIVE
DIG BAG ØRET:

DET ER KUN
PYROMANER,
DER TÆNDER
OP MED PETROLEUM,

TAG STIKKONTAKTEN
UD, NÅR DU GÅR FRA ET
ELEKTRISK STRYGEJERN,

LAD VÆRE
MED DET —
HENT EN
LYSESTAGE,

HAV ET
LÅG PARAT, NÅR DU
STEGER,
OG
SIDST, MEN IKKE MINDST
VIGTIGT:
ALDRIG ÅBEN ILD TIL
GAS, SPRIT ELLER
BENZIN;

I BENZINDAMP ER
SELV DET AT TÆNDE OG
SLUKKE DET ELEKT. LYS
GRUMME FARLIGT!!!

INDØV BRANDMANDSTAGET

GRUNDIGT

HUSK VED ILDEBRAND

1. BEVAR FATNINGEN.
2. SØG STRAKS AT SLUKKE, HVIS DET SKØNNES MULIGT.
3. ALARMÉR FOLKENE PÅ STEDET OG BRANDVÆSENET.
4. LUK ALLE DØRE, VINDUER OG ANDRE LUKKER TIL DE BRÆNDEDE RUM OG HOLD DEM LUKKEDE TIL BRANDVÆSENET KOMMER.
5. FJERN SÆRLIGT BRANDFARLIGE STOFFER FRA BRANDENS NÆRHED

EN SKOVBRAND SKAL
MAN ALTID ANGRIBE I
STARTEN. SLÅ ILDEN NED,
KAST PÅ,

MEN FREM FOR ALT TILKALD ASSISTANCE. LAD SAGKUNDSKABEN
OM AT TÆNDE MODILD OG GRAVE BRANDBÆLTER

GÅ SÅ VIDT MULIG TÆT PÅ, MEN BLÆSER DET TVINGER MAN ILDEN
FRA SIDEN IND I EN KILE.

GÅR DER ILD I ET TELT — TAG
PLOKKENE I DEN MODSATTE SIDE,
OG VÆLT TELTET IND OVER ILDEN
OG KVÆL
DENNE;

TELLET ER
ØDELAGT, MEN
MÅSKE KAN BAGAGEN REDDES

GÅR DER ILD I KLÆDERNE
PÅ ET MENNESKE, HANDLER
DU HURTIGT

KVÆL
ILDEN I
ET STORT TÆPPE,
GULVTÆPPE
F. EKS.

LUKKER DU OP
TIL FORMODET
BRÆNDEDE
VÆRELSE —
OPHOLD
DIG

SÅ NÆR
GULVET
SOM MULIGT;
ILD OG RØG SØGER OPAD.

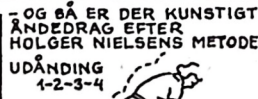
SÅDAN TRANSPORTERER
MAN EN BEVIDSTLØS

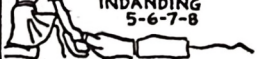
UD AF ET RØGFYLDT RUM,
BRUG PÆLESTIK!

OG BÅ ER DER KUNSTIGT
ÅNDEDRAG EFTER
HOLGER NIELSENS METODE

UDÅNDING
1-2-3-4

INDÅNDING
5-6-7-8

UNDSKYLD; DET KENDER
DU SELV FØLGELIG?

Få situationer kræver så hurtig indgriben som ildebrand. Man skal være vågen, og man skal vide, hvad det er, der skal gøres.

De fleste af os luller os til ro med, at det ordner vore dygtige brandmænd nok, når ilden er brudt ud. Men enhver behøver bare at læse sine daglige aviser for at se, hvor mange ulykker, der kunne afværges, om de, der var til stede, var hurtige nok og ikke bare var stivnede i uvirk-somhed og afventen.

For at kunne være beredt i en ulykssituation, hvor der er brudt ild ud, er det nødvendig, at man som spejder har trænet med og dygtiggjort sig i sådanne ting som: knobene, kunstigt åndedræt, nødhjælp og måske ikke mindst i den spejderlovsparagraf, der siger: En spejder er hjælp-som.

Hvis I i troppen er mange, der kunne interessere sig derfor, var det sikkert ikke umuligt, at I ved at henvende jer på brandstationen kunne få en af personalet der til at vise jer det materiale, de bruger, økser og slanger og pumper o. s. v. Og sikkert ville man også hjælpe jer med gode råd og instruktion. Det ville være både nyttigt og lærerigt.

Gennemgå i patruljen disse billedinstruktioner og øv jer i de forskellige tag og greb. Når først ilden er der, er det for sent at begynde at lede efter det blad med anvisningerne. Den kvikke spejder har øvet sig og er beredt.

Red.

2. runde i patruljekonkurrencen!

Svarene i denne runde sendes til redaktionen (Ellemosevej 89, Hellerup) inden 15. april. Kuverten mærkes Patruljekonkurrence II. De meget få patruljer, som ikke nåede at blive færdige med første rundes svar, kan, fordi redaktøren er så skikkelig, få lov at indsende første hold sammen med andet, kuverten mærkes da: Patruljekonkurrence I og II.

Vi minder om de eventyrligt flotte præmier, vi skrev om i forrige blad.

1. præmie: Gavekort på 100 kr. til depotet
+ abonnement på 3 skandinaviske spejderblade 1 år.
2. præmie: 1 patruljekøkkentelt
+ abonnement på 2 skandinaviske spejderblade 1 år.
3. præmie: Den nye pigespejderhåndbog
+ abonnement på 1 skandinavisk spejderblad 1 år.

Det er tilladt at bruge alle hjælpemidler, at spørge sig for på rejsebureauer og biblioteker og at interviewe berejste førere.

Punkt II: Mexico

1. I kommer til Mexico City efter at have passeret en stor havbugt. Hvad hedder den? Hvor langt er der til La Cabana fra Mexico City og hvad hedder den nærmeste by?
2. Hvornår blev La Cabana indviet og hvem holdt indvielsestalen?
3. Hvilket sprog taler pigespejderne i Mexico og hvorledes ser deres spejderdragt ud? Hvad er det indenlandske ord for Mexico, spejder og blåmejse?
4. Patruljen sender brev hjem og opdager på et frimærke et lille billede af en mand ved navn Cortez. Hvem var han og hvorfor findes han på et mexicansk frimærke? Hvad slags mønt betalte patruljen med?
5. Inden rejsen går videre, går patruljen i butikker, og da landet er kendt for sit kunsthåndværk, køber man en del morsomme ting. Hvad køber de f.eks.? Hvilke frugter kan patruljen købe på fortovet?
6. Turen går videre til Sydney i Australien. I sejler -- fra hvilken havn? Hvor lang tid tager det? Anløber I nogen havn under vejs? Glem ikke rejsebeskrivelsen!

MIN HUND JOY

AF RAGNHILD WASS

Han var en dejlig hyrdehund. I ved, een af dem med en mægtig, hvid krave om halsen og en lang, spids snude. Han var så stor, at når han prøvede at tigge ved bordet, var han i stand til at lægge hovedet på spisebordet, mens hans øjne bønfoldende vandrede fra den ene til den anden.

En dag luntede Joy af sted i det strålende solskin og folte sig som eet med det hele. Landskabet skiftede med bølgende marker, enge med græssende kvæg, små trægrupper og mose, hvor han måtte springe fra tue til tue. Pludselig satte han i en rask galop, og hans lange slanke ben bevægede sig yndefuldt i løbet.

Af og til standsede han op, stak sin spidse snude i vejret og snusede. Jo, han nød denne tur, som han hver gang ved sin tilbagekomst måtte betale med en dragt prygl. „Mor“ derhjemme var ikke til at spøge med i den henseende.

Han forstod sig ikke på de mennesker. Havde han måske ikke hele sommeren rendt sig en formiddagstur, som han hver gang ærlig og redelig fik lov til?

Når hele familien var stået op, gentog han hver morgen det samme nummer; peb ved døren og så med store bedende øjne op på den nærmest stående.

„Åh, mor, må Joy løbe sig en tur?“ blev der spurgt, og mens han logrede med hele kroppen og stirrede hende forventningsfuldt ind i øjnene, vis som han var på svaret, svarede mor: „Ja, luk ham bare ud.“

Og så skete der noget en dag, der satte en stopper for de ture.

Den pågældende dag blev snor og

halsbånd taget ned fra sommet, og der blev spurgt: „Skal du med i byen?“ Han opførte sig, som det blev ventet af ham ved sådan en lejlighed, peb af glæde og sprang op og anbragte sine store poter på mors skuldre. Han var blevet striglet og friseret, noget han ikke var så glad for, havde fået halsbånd på, og så begav de sig af sted.

Mor elskede at se på vinduer, det kedede Joy, og ved en særlig spændende udstilling smuttede snoren ud af hånden på hende.

Da opdagede Joy en lille charmende pudelfroken på det andet for-tov, i eet nu satte han ud på kørebanen ... og så ramlede det hele!

Han tumlede hylende om og kurede ind mod rendestenen. Han var stød sammen med en cyklende dame, der væltede og kurede i den modsatte retning. Stor ståhej!

En meget bestemt mand med blanke knapper stod og skrev noget i en bog, og mor så meget nedtrykt ud. Damen rasede, og sagde en hel masse, og på hjemturen blev der halet eftertrykkeligt i snoren.

I den følgende tid var det lige meget, hvor mange kunster han fandt på, lige meget hvor meget han satte sig på halen og gav pote, stemningen var og blev trykket, og det mest nedværdigende var, at han måtte finde sig i at stå bundet ude i haven. Der var slet ingen chance for at komme til at grave ben ned i græsplænen eller rode op i det lækre, bløde gulerodsbed med snuden. Og så med de dejlige morgenture var det slut. Nej, den eneste måde han kunne få sig en tur alene, var, når han snød sig til det.

Joy standsede brat op i sit løb. En flok vilde svaner lettede fra et nærliggende vandhul, der var bevokset med mandshoje siv. Han så efter sværmen med åben mund og tungen hængende langt ud af halsen. Fjerkræ interesserede ham ikke, hverken som jagtemne eller føde. Denne trang var blevet grundigt kureret, da han som hvalp travede ture med sin herre. Der havde vanket mange rap af stokken, før han blev klar over, at hons, kyllinger og deslige, der krydsede hans vej, var tabu.

Han befandt sig nu på en blod eng, og han borede snuden og hele hovedet ned i det kolige græs, slog en kolbotte og trillede om på ryggen, og her lå han længe og spjættede med alle fire ben kraftigt i luften.

Det var det højeste udtryk for livsglæde, han kendte.

Han lå og spekulerede på, hvordan han var sluppet hjemmefra i dag. Han havde ligget og sovet på sin yndlingsplads inde under skænken i stuen. En bil bremsede op udenfor. Han vågnede omgående og spidsede ører.

Hvis det var bagerbilen, var der en chance! Det var ikke altid, det gik, men i dag var det lykkedes for ham at smutte ud mellem benene på bageren, mens mor gik ind for at hente penge ...

Da han var træt af at spjætte, blev han liggende på ryggen og stirrede op i den stærkt blå himmel. Sløvt fulgte han med øjnene en lærke, som jublende steg til vejrs. Endelig anbragte han sig i en mere normal stilling og gav sig til at slikke sine poter, de var omme, han tålte

ikke at løbe så langt, så sled han trædepuderne i stykker.

Med et sprang han på benene og rystede sig, så det var en lyst.

Da opdagede han en stor nysgerrig kalv et par skridt borte. Den havde sandsynligvis overvåret og undret sig over Joy's voldsomme benspjæt, og nu udløste dens forbavelse sig i en brølen. Dens moderlige ophav kom straks løbende til undsætning, og da køer er noget af det mest nysgerrige, der findes, så Joy sig snart omgivet af en hel flok, der med store fugtige øjne stirrede på den mærkelige fremtoning.

Joy stod lidt uvis med skrævende ben og vagtsomme ører. Så udstødte han en skarp goen, der omgående spredte flokken.

Han slukkede sin tørst i et nærliggende vandhul, og mærkede så den sugen indvendig, der betød, at han længtes hjem. Han løb i en stor bue uden om den gamle bondegård, der lå tæt ved byen. Der var engang blevet kastet sten derfra efter ham, da han gjorde tilnærmelser til deres irske setter, og det glemte Joy aldrig.

Endnu strejfede hans tanker ikke, hvad der ventede ham, når han kom hjem, først da han med et sæt satte over havelågen og igen stod på hjemlig grund, begyndte han at hænge med ører og hale.

Til sin glæde fandt han køkkendøren stående på klem. Kunne han nå at smutte ind under skænken, ville sagen måske kunne klares.

Han listede indenfor og sporede straks en fremmed lugt i huset. Alt var stille indenfor, ikke et menneske at se, døren til stuen var ikke helt lukket, og han smuttede hurtigt ind. Den fremmede lugt blev nu mere fremherskende, og i brøkdelen af et sekund opdagede Joy en fremmed, der stod ved hans herres skrivebord.

Der var ingen andre i stuen, og efter Joys mening havde denne fremmede intet at gøre her i huset, og med en høj goen sprang han frem mod manden. Denne vendte sig hurtig

ved lyden og udstødte et forskrækket råb, da han så hunden, der så alt andet end hyggelig ud.

Han forsøgte sig med „Go' lille hund,“ men fik hurtigt trukket hånden til sig, da den „go'e lille hund“ snappede efter den. Manden trykkede sig ind i et hjørne ved skrivebordet. „Søren's til situation,“ mumlede han „den hund er jo så stor som et føl.“

Joy lagde sig på vagt en meter fra ham, og hver gang han prøvede på at skifte stilling (han stod meget ubekvem) sprang Joy op, krængede overlæben tilbage og viste sit mægtige gebis med hjørnetænderne.

En halv time gik på denne måde. Så længe manden forholdt sig rolig, lå Joy med hovedet strakt frem for sig med et næsten venligt udtryk i øjnene, men ved den mindste bevægelse fra manden, sprang hunden op og viste tænder.

Efter en god halv times forløb hørte de døren smække ude.

Joy blev liggende stiv som en pind, han skulle dog vise dem, at han kunne passe på huset, når de andre ikke kunne. Han skelede hen mod døren, hvor mor nu viste sig, og med en høj goen sprang han hen og fortalte det hele med skarpe bjæf og

piben og fo'r så tilbage til manden igen.

Mor så forbavset fra manden til hunden og forstod ikke et muk af det hele.

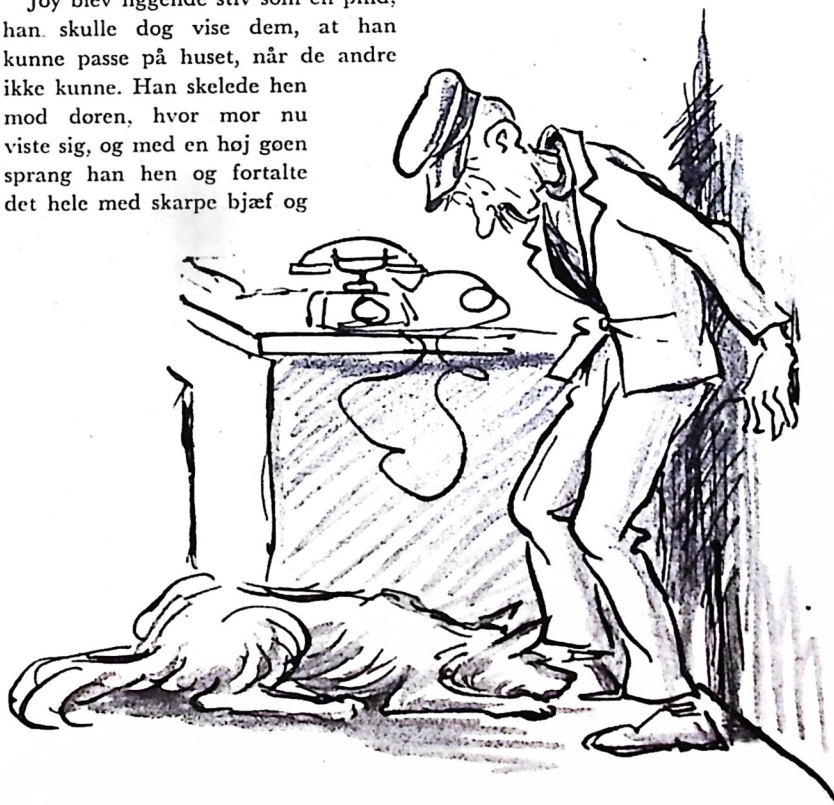
„Er De ikke færdig med telefonen endnu?“ spurgte hun telefonarbejderen. „Jeg synes, De sagde, at det ville tage 10 minutter, da jeg gik i byen.“

„Ja, det sagde jeg også,“ sagde manden tort, „men jeg har ikke kunnet røre en finger, fra hunden dér kom ind i stuen.“

„Han er from som et lam,“ sagde mor uforstående, „han har aldrig bidt nogen.“

„Da skal jeg love Dem, at han havde ædt mig, hvis jeg ikke havde forholdt mig rolig,“ sagde manden med overbevisning i stemmen. Han tog ærgerlig fat på sit afbrudte arbejde.

Men Joy krob tilfreds ind under skænken. Situationen var reddet!

MUSIK * MUSIK * MUSIK

Af Helge Bonnén.

*Musikelskolen, når
han lytter til en af
Mozarts operaver.*

Mange unge kender det problem, der opstår, når mor eller far siger, at nu skal du lære at spille. Som regel bliver klaveret det, der skal spilles på, det findes jo i så mange hjem. Om den unge har lyst er for så vidt en underordnet ting på det tidspunkt, for dels ved man ikke, hvad man går ind til, og dels kan det være, at lysten kommer under arbejdet. Så er der jo endelig dette, at danse og spille hører med til en vis kultur, som alle hjem sætter pris på at eje.

Altså vi begynder at lære at spille. Læreren sætter sin energi ind på at give eleven begreberne om musikken; men til tider har læreren det slet ikke godt, for det er nemlig ikke sjældent en vældig kamp at få eleven til at forstå, at eleven selv skal arbejde med. Noderne skal læres, det er ligeså nødvendigt for at kunne spille, som bogstaver er for at kunne læse. I mange tilfælde går det dog glat — i de fleste — men der kan jo være tilfælde, hvor en lærer er lige ved at give op, når eleven absolut ikke vil gøre sig lidt umage. Jeg havde et tilfælde, der forekom mig komplet håbløst. Lad os kalde ham Peter. At vække hans interesse for at spille syntes umuligt gennem hele to år. Forældrene bad mig dog blive ved. Men så vovede jeg at spille nogle Czerny's etuder. Den første var meget nem, og der skete det mirakel, at han lærte den. Så det havde jeg absolut ikke forudset, heller ikke at han derved fik blod på tanden og gradvis nærmede sig til at kunne spille tåleligt. Så kom sommerferien, og Peter fortsatte med nogle stykker af Schubert, lige straks troede jeg ikke på, at lysten var varig; men efterhånden fik jeg beviser på, at Peter virkelig spillede, ligefrem smukt. „Sig mig, Peter,“

sagde jeg en dag, „er du syg, du er virkelig kommet til at spille nydeligt?“ — „Næ,“ svarede Peter, „men nu, hvor jeg kan få det til at lyde af noget, så er det sjov.“

Se sådan viser virkeligheden, at det kan gå. — Når man så kan spille, så er det om, hvad man vil spille — musik og musik er jo mange ting, når man først kan. Nogle er født med at elske den klassiske musik. Beethoven, Mozart, eller hvad de nu hedder alle disse store komponister; medens andre synes bedst om en lille sang fra Danmarks melodibog, en anden igen ryger i begejstring for en rigtig kras jazz. Ja, når vi kommer op i de luftlag, hvor vi, af dette, kan spille, hvad vi har lyst til, så kommer meninger mellem musikanterne jo også frem. „Æv,“ siger nogen, „Beethoven, det kedelige bras, næ — må jeg be' om valsen fra „Den glade enke“. — Nogle, navnlig de ældre, synes at jazz er noget frygte-

Noderne skal jo læres

* MUSIK * MUSIK

ligt spektakel og foretrækker den enkle danske melodi. Andre igen vil høre Sousa's march „The stars and stripes“ o. s. v. i en uendelighed. Hvem har ret og hvem uret. Man kan såmænd godt give alle ret, fordi god musik både findes hos de fine klassikere i opusmusikken og i operetten, visen eller jazzen. Man skal bare ikke fordomme anderledes tænkende, og man må forsøge på at lytte sig til, om der ikke er noget ved modpartens musik, man kunne lide. Jeg selv kan faktisk lide lidt af det altsammen. Man skal nemlig ikke betragte musik som kun noget højtideligt noget. Musik har sin berettigelse både i koncertsalen, i hjemmet eller på gaden; kort sagt, musikken har sin plads overalt, den udloser noget, der ligger i os alle, vi kan få luft for, hvad vi føler, enten som svajeren, der fløjter sin livsglæde ud, når han cykler, eller som den store musikelsker, når han saligt lytter til en af Mozarts operaer.

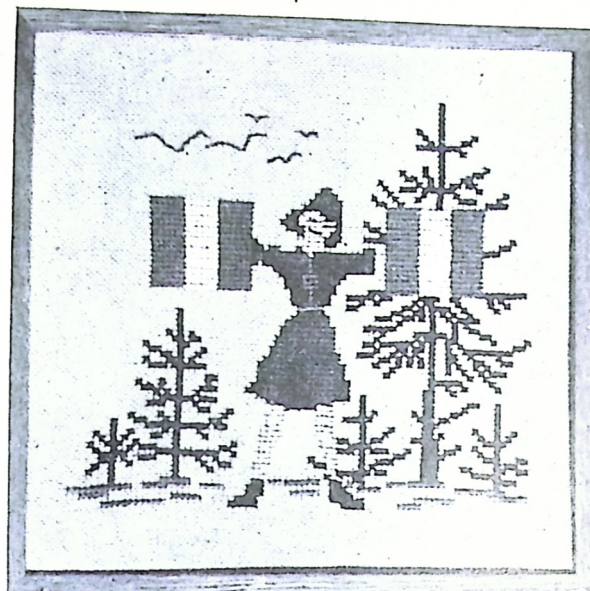
Nu er det selvfølgelig ikke en nødvendighed, at det bliver klaver, man lærer. Violin eller cello er jo dejlige soloinstrumenter med næsten ubegrænsede udtryksmuligheder, der er blot det, at den, der spiller klaver, har alle harmonierne med i de 87 tangenter. Det har man også på orglet eller de store harmonikaer, som mange unge kan blive henrykte for. Ja, så opstår der endda specielle ønsker hos nogle, og selv om far eller mor ikke kan forstå, at Lene vil blæse trompet, så ved Lene det meget bedre, for hun føler, at når hun er rigtig bedrøvet — når verden har taget hendes top — så er der ikke noget der kan udløse hendes følelser, som en stille trompet-solo. Hun ønskede at være en Harry James; men er dog glad for at være Lene, der blæser sin sorg — senere sin livsglæde ud.

Ja, musik og musik kan man komme til gennem mange af de forskellige instrumenter lige fra klaveret til stortrommen; men hvad nu end det instrument hedder, som du kaster din kærlighed på, så må der øves — med tålmod — så kommer resultatet til sidst.

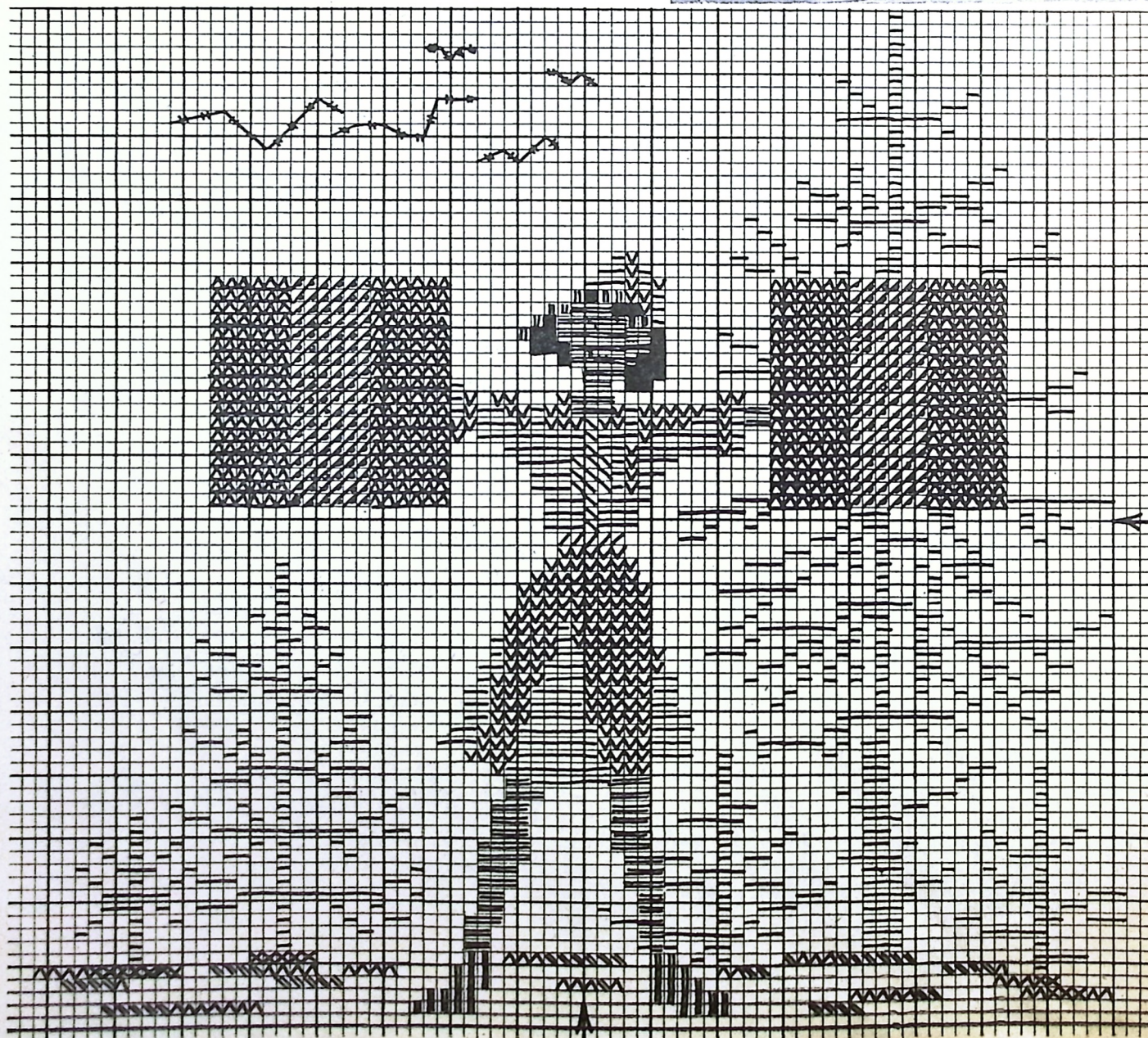

	MØRK GRØN	895
	MELLEM GRØN	367
	LYS GRØN	320
	MØRK GULGRØN	905
	LYS GULGRØN	907
	OLIVENGRØN	831
	SORT	
	MØRK BRUN	938
	LYS BRUN	435
	LYS GUL	745

	MØRK GUL	743
	LYS GRÅ	415
	MØRK GRÅ	317
	LYS BLÅ	800
	MØRK BLÅ	798
	LYS RØD	666
	MØRK RØD	304
	HVID	
	HUDFARVE	

Vor korsstingsserie

Kunne I ikke klare fødselsdagsspillet i forrige nummer?

Jamen så skal I få en facitliste her:

1918: b.	1936: c.
1919: c.	1937: b.
1920: c.	1938: a.
1921: a.	1939: c.
1922: c.	1940: c.
1923: b.	1941: c.
1924: c.	1942: a.
1925: a.	1943: b.
1926: b.	1944: c.
1927: a.	1945: c.
1928: c.	1946: a.
1929: a.	1947: c.
1930: b.	1948: a.
(et duplikeret	1949: b.
blad,	1950: b.
som kun varede	1951: a.
et halvt år)	1952: c.
1931: a.	1953: c.
1932: b.	1954: c.
1933: a.	1955: a.
1934: a.	1956: c.
1935: c.	1957: a.

Venlig hilsen *Trille*

KORPSKONTORERNE I KØBENHAVN HOLDES LUKKET PÅSKELØRDAG

Må vi præsentere bladet „Pigespejderne“'s
jyske fotograf

JYTТА REX

med Per og Poul! Foruden at være vor første
fotograf er Jytta divisionsassistent og tropsfører
i Ulfborg. I sin fritid passer hun kanariefugle,
kaniner og en gammel strikkemaskine!

Sportsstrømper

Brune, uld og tråd m. nylonforstærkning,
 str. 6-7-8 4,25-4,50-4,75
 str. 9-10 5,00-5,25

Brune og blå, mønstrede, uld og tråd
 m. nylonforstærkning,
 str. 6-7-8 6,80-7,30-7,80
 str. 9-9½-10 8,60

Brune, mønstrede, perlon,
 str. 6-7-8 5,50-5,85-6,25
 str. 9-9½-10 6,75-7,00-7,35

Brune og blå crepe-nylon,
 str. 7-8 7,50
 str. 9-10 8,50

Brune, svære heluldne m. nylonforstærkning
 str. 6-7-9 6,00-7,25-7,75
 str. 10-11 8,50

Lange strømper

Brune, ribstrikkede, uld og tråd,
 str. 7-8-9-9½ 7,25-7,75-8,35-8,85

Blå, crepe-nylon,
 str. 6 8,50
 str. 8-10 9,25

Spejder- og skolesko

ALSBOE, brun kalv m. lædersål,
 str. 34-35½ 51,00
 str. 36-38½ 55,00
 str. 39-40 59,50

Samme sko m. rågummisål,
 str. 34-35½ 54,25
 str. 36-38½ 58,50
 str. 39-40 63,25

Konfirmationshilsenen

på et telegram fra depotet.

NYT telegram, med spejderløftet i lysegråt
 treklover, enkelt 0,75
 dobbelt med indlæg 1,00

Telegram m. motiv i farver, enkelt 0,75
 dobbelt m. indlæg, lille størrelse 0,85
 dobbelt m. indlæg, stor størrelse 1,00

Patentstrikket trøje, marineblå,
 med lynlås og lille krave,
 str. 36-38 57,50
 str. 40-46 61,50
 str. 48 65,00

UDSALG

Depotet holder udsalg i Pigespejderhuse-
 sets spejderstue tirsdag den 18. marts-
 fredag den 28. marts, begge dage incl.
 Forskellige restpartier og letbeskadigede
 varer udsælges til bundpriser!:

Strømper - Sokker - Benklæder
 Vindbluser - Frakker - Frakkefoer
 Tropsudstyr og patruljeudstyr og meget
 andet.

*Benyt chancen for et ekstra fordelagtigt
 køb.*

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til Det Danske Pigespejderkorps, Lundsgade 6, Kbh. Ø. Postgiro 86 000
 Enkeltabonnementer bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 26. februar